

A Román Ásványtani Társaság 2. szimpóziuma Temesvár, 1993. július 6-8.

VICZIÁN István¹

A szimpóziumon az előadások 3 napon át, részben két szekcióban folytak. Ezután kirándulásokra került sor a Bánsági Kontakt-vidékre. Lehetőség volt a Műszaki Egyetem Mérnöki Karán az Ásványtani Laboratórium megtekintésére. A laboratórium vezetője, Iuliu BOBOȘ volt az egész rendezvény házigazdája.

A szimpóziumot az újonnan megalakult Román Ásványtani Társaság rendezte, amely 1992-ben, a Kolozsvárott tartott 1. szimpóziumon mondta ki megalakulását, időközben belföldön is jogilag elfogadott lett, és csatlakozott az IMÁ-hoz és az EMU-hoz is (EMU = European Mineralogical Union). Mivel Magyarország már hamarabb tag volt, az EMU tanácsülésén néhány hónappal a temesvári rendezvény előtt, éppen magam is hozzájárulhattam szavazatommal a román társaság felvételéhez. Az új társaság korszerű szinten megújította a publikálási tevékenységét is, a bukaresti Földtani és Geofizikai Intézet régebbi sorozatainak új címen és új formátumban való megjelenítésével. Ezek a következők: *Romanian Journal of Mineralogy*, ... *Mineral Deposits* és ... *Petrology*. Mind a három sorozat az 1992. évi 75. kötettel indul. Korábban ezek a *Dări de Seamă ale Ședințelor* ... című folyóirat sorozatai voltak.

Az új társaság a szimpózium alatt tartotta első közgyűlését, amelyen elnökül választotta G. UDUBAȘÁ-t, aki a szervezőmunka nagy részét végezte eddig is. A szimpózium abstractjai és a kirándulásvezető mint a *Romanian J. of Mineralogy* 1. és 2. Supplementuma jelentek meg (vol. 76., 1993). A kirándulásvezető főleg Gh. ILINCA munkája.

A kirándulásvezető érdekességét az adja, hogy korszerű és kritikai összefoglalását adja a klasszikus bánsági ércbányák teleptani és ásványtani viszonyainak. Az ásványgazdagságra jellemző, hogy Vaskőről és Dognácskáról 138, Oravicáról és Csiklováról 114 érvényes ásványfajt sorolnak fel. Külön érdekessége a kirándulásvezetőnek a Temesvártól nem messze fekvő, lukácskői (Lukareț) felső pliocén, 2,5 millió éves, magános bazalt-vulkán ismertetése.

A szimpóziumon megemlékeztek Eugen STOICOVICI (1906-1992) kolozsvári ásványtan professzorról, aki kiváló tanár volt.

Annak ellenére, hogy a szimpóziumnak csak 10–15 külföldi résztvevője volt, az egész angol nyelven folyt le. A vendégek között volt G. FERRARIS torinói professzor, aki jelenleg az EMU elnöke, és J. ZEMANN Bécsből, aki a Román Ásványtani Társaság első tiszteleti tagja lett.

¹Magyar Állami Földtani Intézet, 1143 Budapest, Stefánia út 14.

A konferencia igen igazdagi anyagot mutatott be, mintegy 60 előadást és posztert a szűkebb értelemben vett ásványtan, valamint a közettan és geokémia területéről. A fő témák a bánsági és más érces területek mineralógiája, a mangán-ásványok, az arany-lelőhelyek, valamint a neogén vulkáni kőzetek petrológiája és geokémiája voltak. Viszonylag sok előadás foglalkozott agyagásványok, zeolitok, valamint rétegszilikátok vizsgálatával.

Az abstract kötet előszavában G. UDUBAŞA azt írja, hogy „az ásványtani tevékenység Romániában ma már meghaladta a fejletlen vagy a fejlődő szintet”. Látva a társulat szervezésének és a szimpóziumnak sikerét, ezt a megállapítást jogosnak kell tartanunk. A következő hasonló rendezvény, a 3. szimpóziium 1995-ben Nagybányán lesz.